

सीता प्रियं वस्तु ययाचे तस्मात्लोकेऽपि स्त्रियो भोगमुद्दिश्य
प्रियं दायं पुरुषा हरन्ते ॥

तदेवमुपाख्यानेन प्रयोगं प्रशस्य तं प्रयोगं विधत्ते । “स यः
कामयेत प्रियः स्यामिति [३] । यं कामयेत प्रियः स्या-
दिति । तस्मा एतं स्यागरमलङ्कारं कल्पयित्वा । दशहो-
तारं पुरस्ताद्वाख्याय । चतुर्होतारं दक्षिणतः । पञ्चहोतारं
पश्चात् । षड्होतारमुत्तरतः । सप्तहोतारमुपरिष्ठात् । सम्भारै-
श्च पत्निभिश्च मुखेऽलङ्कृत्य । आस्याद्ध्वं व्रजेत् । प्रियो हैव
भवति” [४] इति । अहमेव तस्मै राज्ञे प्रियो भविष्यामीति
वा पुरुषोऽयं राज्ञे प्रियो भवत्विति वा कामनायां सत्यां
प्रीतिविषयस्य स्वस्य परस्य वा मुखे पूर्वोक्तप्रकारेण स्यागर-
पिष्टतिलकादिकं कृत्वा तस्य राज्ञः समीपे गच्छन् अयं
तिलकधारो तस्य राज्ञः प्रियो भवति ॥

इति दशमोऽनुवाकः ॥ १० ॥

अथ एकादशोऽनुवाकः ।

दशमे होतृमन्त्रैः काम्यप्रयोग उक्तः । अथैकादशे दशहो-
त्रादिमन्त्रनाम्नां प्रवृत्तिनिमित्तमुच्यते । तत्रादौ दशहोत-
शब्दस्य प्रवृत्तिनिमित्तं दर्शयति । “ब्रह्मात्मन्वदसृजंत । तद-
कामयत । समात्मना पद्येयेति । आत्मन्नात्मन्नित्यामन्त्रयत ।
तस्मै दशमं हतः प्रत्यष्टणेत् । स दशहृतोऽभवत् । दश-